

Recipient
Nordiska Rådet

Att. Udvalget for Vækst og Udvikling

18 januari 2017

Svar på fråga E30/2016, Skriftlig fråga om nationella insatser för att motverka arbetslöshet

Nordiska rådets utskott för Tillväxt och Utveckling har den 24 november 2016 ställt följande frågor till Nordiska Ministerrådet:

1. Redogör för de enskilda nordiska ländernas val att antingen separera det organisatoriska ansvaret för arbetslöshetsersättningen (A-kassor) och åtgärderna (Arbetsförmedling) respektive att hålla ansvaret för båda områdena inom samma organisation (t.ex. norska NAV) samt ländernas bevekelsegrunder för dessa val?
2. Redogör för ländernas regelverk eller praxis kopplat till rättslikhet respektive individuella anpassningar, i förhållande till vilken typ av åtgärder som arbetslösa får ta del av, samt bevekelsegrunderna för ländernas val av "system" kring detta.
3. Har ländernas regeringar operativt studerat varandras system kring arbetslöshetsersättning och arbetsförmedling, inklusive konkreta arbetsmarknadspolitiska åtgärder, för att avgöra om grannländerna har någon modell eller något system som med fördel skulle kunna fungera också i det egna landet?
4. Hur ser idag de nordiska arbetsförmedlingarnas samarbete ut vad gäller att exponera respektive aktivt matcha eller anvisa lediga arbeten i ett nordiskt land med personer som är arbetssökande i ett annat nordiskt land?

Svar:

I en nyligen publicerad rapport från Nordiska ministerrådet "Styrning av arbetsmarknaden i Norden: komparativ studie av arbetsmarknadspolitikens styrning i Norden" behandlas många av de frågor som Nordiska rådet vill ha svar på. En hänvisning till denna rapport görs därför i MR-A:s svar till Nordiska rådet inklusive ett antal läshänvisningar. Det är tillfredställande att de rapporter som tas fram inom det nordiska samarbetet i så hög grad ansluter till frågor som bl.a. diskuteras inom Nordiska rådet.

Särskilt de två första frågorna berör teman som den nämnda rapporten tar upp. Vad det gäller ländernas organisering av sin arbetsmarknadspolitik genomgår detta relativt noga det i kapitel 3, medan situationen i Åland, Grönland och Färöarna går igenom i kapitel 5. Vad gäller bevekelsegrunder, bakgrund för praxis o.d. är det mer komplexa frågor som, ur olika perspektiv, tas upp i kapitel 4 "Styrinstrument", kapitel 6 "Centralisering och decentralisering i Norden" samt kapitel 7 "Reformer och utveckling över tid". Vi vill i sammanhanget också gärna rekommendera läsning av den inledande sammanfattningen som ger en god samlad bild.

Vad gäller den tredje frågan, angående i vilken utsträckning som de nordiska länderna systematiskt studerar varandra i olika aspekter kring arbetsmarknadsrelaterade förhållanden är det den typen av erfarenhetsutbyte som i ett historiskt perspektiv tydligast har karakteriserat det nordiska arbetslivssamarbetet. Redan 1949 anordnades det första nordiska arbetslöshetsförsäkringsmötet. Inom ministerrådssamarbetet på arbetslivsområdet finns ett särskilt arbetsmarknadsutskott som ska stärka och utveckla det nordiska samarbetet inom sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet. Utskottet har under åren finansierat ett betydande antal studier som syftar till ett fördjupat nordiskt erfarenhetsutbyte om arbetsmarknadspolitiken och arbetsmarknadsförhållandena, däribland studien om styrningen av arbetsmarknaderna i Norden, som omnämns i detta svar. Det finns dessutom många exempel på besök mellan de nordiska länderna med syfte att inhämta information och erfarenheter med syfte att förbättra egna system avseende olika typer av instrument och stöd. I några länder finns det även upparbetade procedurer där ämbetsmän måste konsultera lagstiftning i andra nordiska länder i samband med förberedande av regeringspropositioner.

Angående den fjärde frågan samarbetar de nordiska länderna kring arbetsförmedling framför allt som en del av ett mer omfattande samarbete mellan offentliga arbetsförmedlingar i Europa, dvs. EURES. Bland annat har EURES siktet inställt på att inom den närmsta framtiden skapa en särskild gränsöverskridande mobilitetsportal för arbetssökande. De resurser som detta har krävt och kommer att kräva framöver för koordinering och översättning bidrar till att det inte ses som realistiskt att bygga upp en nordisk motsvarighet. Däremot, när det finns stor efterfrågan av en särskild yrkeskategori i ett nordiskt land, kan det bli aktuellt att publicera platsannonser på nationella arbetsförmedlingssidor i något av de andra nordiska länderna.. Ibland ordnas också riktade rekryteringstillfällen av olika slag för att locka arbetskraft från de nordiska grannländerna.

Oslo 13. februari 2017

Anniken Hauglie
Arbeids- og sosialminister
Ordförande i MR-A